

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hoorden we in het evangelie
hoe Jezus optreedt in de tempel in Jeruzalem.

Best heftig!

Het is een optreden dat we niet zo gewend zijn van Jezus.

Hij maakt van touwen een gesel

en daarmee drijft Hij dan

de runderen en de schapen de tempel uit.

En vervolgens veegt Hij dan het kleingeld

van de tafels van de geldwisselaars.

Ik zie het bijna voor mij.

En tegen de duivenhandelaars zegt Jezus:

'Weg met dit alles.

Maakt van het huis van mijn Vader geen markthal.'

In ons geloof kennen wij Jezus vooral

als de goede Herder.

Zachtmoedig en nederig.

In het evangelie van Mattheüs zegt Jezus dan ook over zichzelf:

'Leert van Mij,

want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart.'

Maar die zachtmoedigheid is niet

omdat Hij niet anders zou kunnen.

Het is geen zwakte, als u begrijpt wat ik bedoel.

En dat zien we dus hier heel duidelijk in het evangelie.

Als het nodig is maakt de Heer touwen

en drijft Hij alles en iedereen de tempel uit.

En tegelijk vind ik het ook heel opvallend

dat de Joden toch op een of andere manier aanvoelden,

dat Jezus hier geen man is die zijn verstand verliest.

Of iemand die buiten zichzelf raakt van woede.

Nee, ze zien dat hier meer aan de hand is.

Maar ze hebben wel een vraag:

'Oké, U doet dit nou wel allemaal,

maar wat voor teken kunt Gij ons laten zien
dat Gij dit ook doen moogt?'
Ze vragen om uitleg.
Maar ze veroordelen zijn daad dus niet bij voorbaat!
Dat is best opvallend.

Laten we daarom eens gaan kijken
naar de uitleg van Jezus.
Het Paasfeest komt eraan.
En de Joden zijn zich aan het voorbereiden
om de mooiste offers te kunnen brengen.
Precies zoals dat ook voorgeschreven staat
in de wetboeken over het geloof.
En voor de rijke Joden was zo'n offer een groot rund.
Of, als ze wat minder rijk waren, een schaap.
En voor de allerarmsten kon dat een duifje zijn.
Maar, zit God nu echt te wachten
op al dit soort offers?
Zit God nu echt te wachten op
het offeren van een rund,
of van een schaap of van een duif?

Jezus kent God natuurlijk
zoals niemand anders God kent.
Jezus kent God als zijn eigen Vader.
En daarom weet Hij waar God echt op zit te wachten.
Dat is dus niet een rund of een schaap of een duif.
Maar dat is een mens,
die zo op God durft te vertrouwen
dat Hij zichzelf helemaal zou durven overgeven aan God.
Jezus, als het ware offer, het Lam van God!
En die mens wil Jezus zijn.
Een mens die zich helemaal durft te laten vallen
in de liefdevolle handen van de levende God.
En daarom zegt Jezus:
Weg met al die runderen en schapen
en duiven.

Weg met al dat wisselgeld.
Omdat Jezus diep van binnen weet:
God wacht op Mij,
het ware Lam van God.

En zo zegt Jezus dan als het om een teken gaat:
'Breekt deze tempel af
en in drie dagen zal Ik hem doen herrijzen!'
En Jezus bedoelde daarmee
de tempel van zijn eigen lichaam.
Misschien mag ik het nog even met mijn eigen woorden zeggen.
Jezus zegt zoiets als:
Ik zal jullie het bewijs geven,
dat Ik het ware offer ben.
Ik zal worden gekruisigd op Goede Vrijdag.
Maar dan zullen jullie ook zien
dat mijn offer God werkelijk behaagt.
Want als teken daarvan zal God Mij dan na drie dagen
uit de doden doen herrijzen.
Dat is het teken dat Ik het ware Lam van God ben.
Het offer dat Hem werkelijk behaagt.
Niet al die runderen en schapen en duifjes.
Maar Ik zelf, het Lam van God.

Wat leer ik van het evangelie van vandaag.
Het gaat niet om offers zoals een rund of schaap of een duifje.
Maar het gaat om ons hart.
Of om het iets meer theologisch te zeggen:
Er zijn allerlei offers en wetten, godsdienstige wetten.
Maar God wil uiteindelijk maar één ding:
ons hart.

Zo zijn er ook de tien geboden.
We hebben ze in de eerste lezing gehoord.
Geboden die God nota bene zelf aan ons heeft gegeven.
Maar toch wil God nog meer!

God wil niet alleen maar twee stenen tafelen
om zijn wetten op te kunnen schrijven.
Want hoe mooi die tien geboden ook zijn,
wij blijven toch altijd mensen
die deze tien geboden nooit helemaal kunnen vervullen.
En daarom wil God ons hart
waarop Hij deze tien geboden kan schrijven.
En daarom is Jezus gekomen
om die tien geboden uiteindelijk in ons hart te griffen.

En dat verschil tussen de tien geboden op stenen tafelen
of de tien geboden gegrift in ons hart
kun je ook heel goed zien
aan de hand wat Jezus ergens anders in het evangelie zegt:
'Gij hebt gehoord dat tot onze voorouders is gezegd:
Gij zult niet doden.
Maar Ik zeg u:
Al wie vertoord is op zijn broeder,
zal strafbaar zijn voor het gerecht.
En wie tot zijn broeder zegt: raka,
zal strafbaar zijn voor het Sanhedrin;
en wie zegt: dwaas,
zal strafbaar zijn met het vuur van de hel.'
Dus het is niet alleen een kwestie van: gij zult niet doden,
maar Jezus gaat zelfs nog een stap verder:
'gij zult elkaar werkelijk liefhebben
en elkaar geen dwaas of stommeling noemen!'

En daarom zegt Jezus in ons evangelie van vandaag:
Weg met als die runderen, schapen of duifjes!
Weg met dit alles.
God de Vader wil bovenal het ware offer,
Jezus, als het Lam van God.
En ons hart!
Amen.